

Nr 458.

Av herr **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 105, med förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i regeringsformen, riksdagsordningen och tryckfrihetsförordningen.

Det kan icke vara ett intresse för *demokratien* att inskränka tiden för väckande av motioner i riksdagen, så att folkrepresentanternas möjligheter att framlägga väl utarbetade och genomtänkta förslag *förminskas*.

Tvärtom borde det väl ligga i linje med demokratins åskådning, att man i nämnda hänseende söker bereda riksdagsmännen så lång tid som är möjligt och rimligt — dock givetvis under hänsynstagande därtill att riksdagsarbetet ej får fördröjas.

Under hänvisning till denna uppfattning, som borde kunna vinna anslutning inom alla riksdagsgrupper, tillåter sig undertecknad härmed att yrka avslag på regeringens proposition nr 105, evad i denna proposition föreslås, att tiden för väckande av alla slags motioner (alltså även grundlags- och tillfälliga utskotts-) skall begränsas till 10 dagar efter riksdagens öppnande, såvida det ej gäller motioner, föranledda av under riksdagens lopp avlämnade kungl. propositioner.

Undertecknad har i denna fråga vid en föregående riksdag, år 1925, i en motion framfört den enligt min mening synnerligen väl motiverade uppfattningen, att motionstiden i stället borde *utökas*, vilken uppfattning vann gillande från några representanter inom konstitutionsutskottet samt från en icke obetydlig minoritet vid votering i andra kammaren. Då emellertid en sådan uppfattning, utformad på sätt skedde i nämnda motion, nu ej torde ha möjlighet att vinna någon större anslutning, kan det åtminstone vara rimligt att samlas omkring en kompromiss, som innebär, att man medger att regeringsförslaget bifalles — dock med den modifikation att tiden för väckande av alla slags motioner vid riksdagens början utsträcker till *15 dagar*.

Någon försening av riksdagsarbetet skulle härav ej kunna följa, eftersom det inom alla utskott finnes möjlighet att utan avvaktande av motionstidens utgång igångsätta arbetet med behandling av mindre omfattande spörsmål, rörande vilka olika meningar i allmänhet ej förefinnas.

Under hänvisning till denna motivering samt till de skäl, som av mig anförst i ovannämnda motion II: 275 vid 1925 års riksdag, hemställas alltså,

att riksdagen måtte med anledning av proposition nr 105 besluta, att första punkten i § 55 i riksdagsordningen skall som vilande tills vidare grundlagsenlig behandling erhålla följande lydelse:

»Motion må av riksdagsman i den kammare han tillhör göras inom 15 dagar från riksdagens öppnande.»

Stockholm den 8 mars 1932.

Ernst Hage.